Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2016 m. sausio 13 d.[1]

Byla C-597/14 P

Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)
prieš

Xavier Grau Ferrer

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Ankstesnio prekių ženklo savininko protestas — Ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymai — Apeliacinės tarybos atsižvelgimas į pavėluotai pateiktą įrodymą — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 74 straipsnio 2 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 — 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa“

I – **Įžanga**

1. Apeliaciniu skundu Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prašo panaikinti 2014 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Grau Ferrer / VRDT – Rubio Ferrer (Bugui va)*[2], kuriuo minėtas teismas patenkino ieškinį dėl VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo, susijusio su protesto procedūra tarp X. Grau Ferrer ir J. C. Rubio Ferrer (viena šalis) ir A. Rubio Ferrer (kita šalis)[3] panaikinimo.

2. Šiame apeliaciniame skunde visų pirma keliamas VRDT praktikai svarbus procedūrinis klausimas, t. y. apeliacinių tarybų įgaliojimų apimties klausimas, pavėluotai pateikiamo įrodymo priėmimo atveju taikant Reglamento (EB) Nr. 207/2009[4] 76 straipsnio 2 dalį.

3. Šis klausimas, į kurį Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę įsigilinti[5], dar kelia neaiškumų ir teismų praktikos, ir teisinio reglamentavimo srityje.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911 (toliau – skundžiamas sprendimas).

3 — 2012 m. spalio 11 d. sprendimas (sujungtos bylos R-274/2011-4 ir R-520/2011-4, toliau – ginčijamas sprendimas).

4 — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

5 — Sprendimai *VRDT / Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162); *New Yorker SHK Jeans / VRDT* (C-621/11 P, EU:C:2013:484); *Centrotherm Systemtechnik / centrotherm Clean Solutions* (C-609/11 P, EU:C:2013:592); *Centrotherm Systemtechnik / VRDT* (C-610/11 P, EU:C:2013:593); *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II – **Teisinis pagrindas**

A – *Reglamentas Nr. 207/2009*

4. Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 3 dalyje, kurioje reglamentuojamas protesto dėl Bendrijos prekių ženklo įregistravimo padavimas, nustatyta:

„Protestas privalo būti paduotas raštu ir turi būti nurodomi jo pagrindai. <...> Per [VRDT] nustatytą laiką protestą pareiškęs asmuo savo teiginiams paremti gali pateikti faktus, įrodymus ir argumentus.“

5. Šio reglamento 76 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„[VRDT] gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

B – *Reglamentas Nr. 2868/95*

6. Reglamento (EB) Nr. 2868/95[6] 15 taisyklės 2 dalyje nustatyta:

„Pranešimą apie protestą sudaro:

<…>

b) aiški ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės, kuriais grindžiamas protestas, nuoroda, būtent:

   i) <…> ankstesnio ženklo bylos numerio nuoroda arba registracijos numeris, nuoroda į tai, ar ankstesnis ženklas yra įregistruotas arba dėl jo paduota paraiška, valstybių narių, jei taikoma, ir Beneliuksą [Beniliuksą], kuriose arba kurioms ankstesnis ženklas yra apsaugotas nuoroda, arba, jei taikoma, nuoroda į tai, jog jis yra Bendrijos prekių ženklas;

<…>

e) pareikšto registruoti ar įregistruoto ankstesnio ženklo vaizdas; jei ankstesnis ženklas yra spalvotas, vaizdas taip pat turi būti spalvotas.

<…>“

7. Šio reglamento 19 taisyklėje nustatyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne mažesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri <...> laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus <…>

6 — 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, su pakeitimais, padarytas 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4; toliau – Reglamentas Nr. 2868/95).

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumenus [argumentus] apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, o taip pat įrodymą, pagrindžiantį jo įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

   a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas – jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:

   <…>

      ii) jei prekių ženklas įregistruotas – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis, nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratęsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;

<…>“

8. To paties reglamento 20 taisyklės 1 dalyje nurodyta:

„Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo <...> egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.“

9. Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje nustatyta:

„Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto [Protestų] skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 207/2009] [76] straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

III – **Ginčo aplinkybės**

10. 2008 m. spalio 23 d. J. C. Rubio Ferrer ir A. Rubio Ferrer pateikė VRDT paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, sudarytą iš vaizdinio žymens su žodiniais elementais „Bugui va“, naudojamą žymėti tam tikroms prekėms ir paslaugoms, priklausančioms peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 31, 35 ir 39 klasėms.

11. 2009 m. rugpjūčio 10 d. X. Grau Ferrer padavė protestą dėl šios registracijos, remdamasis dviem ankstesniais prekių ženklais, kurių kiekvieną sudaro vaizdiniai žymenys su žodiniu elementu „Bugui“:

— ispanišku prekių ženklu Nr. 2600724, įregistruotu visoms Nicos sutarties 31 klasės prekėms žymėti, ir

— Bendrijos prekių ženklu Nr. 2087534, įregistruotu Nicos sutarties 31, 32 ir 39 klasės prekėms ir paslaugoms žymėti.

12. 2010 m. gruodžio 21 d. VRDT protestų skyrius protestą iš dalies patenkino.

13. Pirma, VRDT protestų skyrius atmetė protestą, pagrįstą ispanišku prekių ženklu, konstatavęs, kad ieškovas per nustatytą terminą nepateikė dokumento, kuriame būtų pavaizduotas šis prekių ženklas, taigi ir jo egzistavimo įrodymų. Antra, jis iš dalies patenkino protestą, pagrįstą Bendrijos prekių ženklu, atsižvelgęs į galimybę supainioti su prašomu įregistruoti prekių ženklu, kai kurioms prekėms, kurioms jį prašoma įregistruoti.

14. 2011 m. vasario 10 ir 14 d. dėl šio sprendimo buvo paduotos dvi apeliacijos: vieną padavė X. Grau Ferrer, o kitą J. C. Rubio Ferrer ir A. Rubio Ferrer.

15. Ginčijamu sprendimu VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba patenkino J. C. Rubio Ferrer ir A. Rubio Ferrer apeliaciją ir atmetė X. Grau Ferrer apeliaciją.

16. Kalbant apie ispanišku prekių ženklu grindžiamą protestą, pasakytina, kad Apeliacinė taryba patvirtino Protestų skyriaus sprendimą, pagal kurį nebuvo pateikti šio prekių ženklo egzistavimo įrodymai.

17. Dėl Bendrijos prekių ženklu grindžiamo protesto Apeliacinė taryba, skirtingai nei Protestų skyrius, laikėsi nuomonės, jog pateiktų įrodymų nepakako įrodyti, kad šis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas taip, kad nepasikeitė jo skiriamasis požymis. Todėl ji panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir atmetė visą X. Grau Ferrer protestą.

IV – **Skundžiamas sprendimas**

18. Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. gruodžio 18 d., X. Grau Ferrer siekė ginčijamo sprendimo panaikinimo.

19. Ieškiniui pagrįsti jis pateikė tris pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 75 ir 76 straipsnių ir Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės pažeidimu, antra, klaidingu ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų vertinimu ir, trečia, klaidingu galimybės supainioti vertinimu.

20. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 17–52 punktuose pripažino pirmąjį pagrindą pagrįstu ir nurodė, kad, kiek tai susiję su ispanišku prekių ženklu grindžiamu protestu, Apeliacinė taryba neįgyvendino savo diskrecijos pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį ir pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą.

21. Bendrasis Teismas konstatavo, kad Apeliacinė taryba turi motyvuotai nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į ankstesnio ispaniško prekių ženklo registracijos galiojimo įrodymus, nors šie įrodymai pirmą kartą Apeliacinei tarybai buvo pateikti, tik pavėluotai.

22. Dėl šio procedūrinio pažeidimo padarinių Bendrasis Teismas patikslino, kad jis neturi pirmą kartą tikrinti, ar reikėjo atsižvelgti į pavėluotai pateiktus ankstesnio prekių ženklo registracijos galiojimo įrodymus, nes šį vertinimą turi atlikti Apeliacinė taryba, priimdama sprendimą po to, kai panaikinamas ginčijamas sprendimas.

23. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 72–88 punktuose pripažino pagrįstu trečią kaltinimą, pateiktą remiantis antruoju pagrindu; prieš tai dėl ankstesniu Bendrijos prekių ženklu grindžiamo protesto jis konstatavo, kad naudojimo iš tikrųjų įrodymų, kuriuos X. Grau Ferrer pateikė VRDT, pakako, nes jie buvo susiję su žymenimis, kurie, vertinant bendrai, buvo lygiaverčiai įregistruotam ankstesniam prekių ženklui.

24. Taigi Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti trečiojo pagrindo.

V – **Šalių reikalavimai**

25. VRDT apeliaciniu skundu prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, ir, patenkinus apeliacinį skundą, atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo arba, to nepadarius, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir priteisti iš X. Grau Ferrer bylinėjimosi išlaidas. Kitos proceso Bendrajame Teisme šalys reikalavimų nepateikė.

VI – **Analizė**

26. VRDT pateikia tris apeliacinio skundo pagrindus.

27. Pirmasis ir antrasis pagrindai yra susiję su nuostatų, t. y. Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos, pagal kurias Apeliacinei tarybai suteikiami įgaliojimai priimti pavėluotai pateiktą įrodymą, pažeidimu dviem skirtingais aspektais.

28. Savo analizę sutelksiu į šiuos du pagrindus. Iš tiesų trečiąjį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto pažeidimu, dėl priežasčių, kurias trumpai paaiškinsiu toliau, reikia iš karto atmesti kaip nepriimtiną.

A – *Dėl skundžiamo sprendimo motyvavimo*

29. Pirmiausia manau, kad reikia savo iniciatyva iškelti skundžiamo sprendimo 43–46 punktuose pateiktų motyvų netinkamumo klausimą.

30. Šiais motyvais Bendrasis Teismas atsakė į VRDT argumentą, kad Apeliacinė taryba pagrįstai nesinaudoja savo diskrecija, jeigu pavėluotai pateiktas įrodymas yra visiškai naujas, o ne tik papildomas.

31. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas konstatuoja, kad Apeliacinė taryba atsisakė priimti nagrinėjamą įrodymą „nepatikrinusi, ar tai yra naujas, ar papildomas įrodymas“ (skundžiamo sprendimo 43 punktas), ir kad, be to, šis įrodymas nebuvo „visiškai naujas“ (skundžiamo sprendimo 44 punktas). Tuomet Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, „be to, nesvarbu, ar nagrinėjamas dokumentas yra papildomas, ar ne“, Apeliacinė taryba turėjo diskreciją, suteikiančią jai teisę priimti šį įrodymą (skundžiamo sprendimo 45 punktas), ir atmeta VRDT argumentą, kad ši diskrecija neapima naujų įrodymų (skundžiamo sprendimo 46 punktas).

32. Pažymiu, kad iš skundžiamą sprendimą pagrindžiančio motyvavimo nėra aiški minėtų motyvų logika.

33. Iš tiesų, pirma, Bendrasis Teismas kritikuoja Apeliacinę tarybą dėl to, kad ji atsisakė priimti nagrinėjamą įrodymą, nepatikrinusi, ar jis buvo „naujas, ar papildomas“, ir pažymi, kad šis įrodymas nebuvo „visiškai naujas“ (skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktai). Antra, Bendrasis Teismas nurodo, kad, „be to“, šis klausimas nėra reikšmingas, nes nurodomos nuostatos taikomos „neatsižvelgiant į tai, ar dokumentas yra papildomo pobūdžio, ar ne“ ir ar apima „naujus įrodymus“ (minėto sprendimo 45 ir 46 punktai).

34. Kadangi šie du motyvai prieštarauja tarpusavyje, negalima teigti, kad vienas iš jų yra lemiamas, o kitas – perteklinis.

35. Iš tiesų Bendrasis Teismas vienareikšmiškai neatsakė į VRDT argumentą, kad apeliacinės tarybos neturi jokios diskrecijos, jeigu pateikiamas naujas įrodymas, ir taip nepaaiškino procesinės taisyklės, kurią ketino taikyti, turinio.

36. Vis dėlto noriu pažymėti, kad netinkami motyvai nelemia skundžiamo sprendimo panaikinimo, jei jo rezoliucinė dalis pagrįsta kitais teisiniais motyvais [7]. Manau, taip yra šioje byloje [8].

B – *Dėl Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos pažeidimo (apeliacinio skundo pirmasis ir antrasis pagrindai)*

37. Remdamasi pirmuoju pagrindu VRDT tvirtina, jog Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingais kriterijais, kai konstatavo, kad pavėluotai pateiktas įrodymas nebuvo „visiškai naujas“ (skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktai). Antruoju pagrindu VRDT kritikuoja skundžiamo sprendimo motyvą, kad Apeliacinė taryba turėjo diskreciją atsižvelgti į pavėluotai pateiktą įrodymą, nesvarbu, ar jis buvo naujas, ar ne (minėto sprendimo 45 ir 46 punktai).

38. Siūlau sukeisti šių pagrindų tvarką ir pirmiausia išnagrinėti klausimą, ar per protesto procedūras apeliacinės tarybos turi diskreciją atsižvelgti į visiškai naujus įrodymus.

1. Teismų praktikos apžvalga

39. Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų kilusi diskusija iš esmės susijusi su Sprendimo *VRDT / Kaul* [9] ir juo paremtos teismo praktikos išaiškinimu.

40. Minėtame sprendime Teisingumo Teismas nutarė, jog iš Reglamento (EB) Nr. 40/94 [10] 74 straipsnio 2 dalies, kuri dabar yra Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis, darytina išvada, jog paprastai, jeigu nėra priešingos nuostatos, šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus minėtame reglamente jiems pateikti nustatytam terminui [11].

41. Ši nuostata nesuteikia šaliai besąlyginės teisės ir suteikia didelę diskreciją VRDT, kuri turi ją įgyvendinti, atsižvelgdama, pirma, į įrodymų reikšmingumą ir, antra, procedūros etapą bei kitas su įrodymų pateikimu susijusias aplinkybes [12].

42. Jeigu šia diskrecija nepasinaudojama veiksmingai, objektyviai ir motyvuotai, tai laikoma pažeidimu, dėl kurio sprendimas gali būti panaikintas [13].

43. Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis taikoma visoms VRDT instancijoms.

44. Iš jos matyti, kad VRDT apeliacinėms taryboms iš esmės nėra privalomi pirmojoje instancijoje nustatyti terminai ir jos gali priimti pavėluotai pateiktus įrodymus remdamosi Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje joms numatyta diskrecija, jeigu tik jos naudojasi šia diskrecija veiksmingai, objektyviai ir motyvuotai.

7 — Sprendimai *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 47 punktas) ir *Biret International / Taryba* (C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60 punktas).

8 — Žr. šios išvados 99 punktą.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

11 — Sprendimas *VRDT / Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42 punktas).

12 — Ten pat (43 ir 44 punktai).

13 — Visų pirma žr. Sprendimą *Centrotherm Systemtechnik / VRDT* (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110 ir 111 punktai).

45. Protesto procedūrų atveju šis argumentas aiškiai grindžiamas Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa, pagal kurią Apeliacinė taryba nagrinėja apeliaciją tik pagal faktines aplinkybes ir įrodymus, pateiktus per pirmojoje instancijoje nustatytus terminus, nebent ji mano, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį reikia atsižvelgti į „naujus arba papildomus“ [14] faktus ir įrodymus.

46. Sprendime *VRDT / Kaul* [15] nenagrinėjamas klausimas, ar Apeliacinė taryba taip pat gali priimti pavėluotai pateiktus įrodymus, jeigu jie pateikiami pirmą kartą, t. y. jeigu per nustatytą terminą nebuvo pateikta jokių reikšmingų įrodymų.

47. Teisingumo Teismas nagrinėjo šį klausimą bylose, susijusiose su, pirma, prekių ženklo naudojimo įrodymais ir, antra, prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymais.

48. Kalbant apie prekių ženklo naudojimo įrodymus, reikia pasakyti, jog Teisingumo Teismas sprendime *New Yorker SHK Jeans / VRDT* [16] nutarė, kad jeigu per nustatytą terminą nėra pateikiami jokie atitinkamo prekių ženklo naudojimo įrodymai, protesto atmetimas turi būti paskelbtas *ex officio*. O jeigu per nustatytą terminą buvo pateikti tam tikri reikšmingi įrodymai, galima pavėluotai pateikti papildomus įrodymus ir tai priklauso Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje numatytai diskrecijai.

49. Sprendimuose *Centrotherm Systemtechnik / Centrotherm Clean Solutions ir Centrotherm Systemtechnik / VRDT* [17] Teisingumo Teismas pateikė tokį pat Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies aiškinimą, susijusį su prekių ženklo naudojimo įrodymų pateikimu per registracijos panaikinimo procedūrą. Teisingumo Teismas nusprendė, jog yra nustatyta nagrinėjamos diskrecijos įgyvendinimo sąlyga, kad tai yra papildomi įrodymai, pateikti papildant per nustatytą terminą pateiktus reikšmingus įrodymus.

50. Dėl prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymų Teisingumo Teismas sprendimuose *Rintisch / VRDT* nutarė, kad VRDT apeliacinė taryba turi diskreciją pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į praleidus terminą pateiktus „naujus arba papildomus“ faktus ir įrodymus [18].

51. Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas šiuo aspektu nesivadovavo generalinės advokatės E. Sharpston tose bylose pateiktu siūlymu [19], kurį pateikdama ji pažymėjo skirtumus tarp, pirma, prekių ženklo naudojimo įrodymų ir, antra, prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymų. Pastarajai įrodymų kategorijai įrodinėjimo ribos yra numatytos Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklėje, kurioje visų pirma reikalaujama pateikti ankstesnio prekių ženklo registracijos liudijimą. Generalinės advokatės E. Sharpston nuomone, kalbant apie dokumentą, kuris yra aiškiai apibrėžtas kaip būtinas paduodant protestą, nėra diskrecijos svarstyti, ar pavėluotai pateikti įrodymai yra nauji, ar papildomi. Bet kuriuo atveju dokumentas, patvirtinantis ankstesnio prekių ženklo įregistravimą, negali būti priimtas ieškinio nagrinėjimo etapu.

14 — Skirtingose kalbinėse reglamento versijose ši frazė labai skiriasi, žr. šios išvados 26 išnašą.

15 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, 27–30 ir 34 punktai.

17 — Dėl Reglamento Nr. 2868/95 40 taisyklės 5 dalies antrame sakinyje numatyto termino žr. sprendimus *Centrotherm Systemtechnik / centrotherm Clean Solutions* (C-609/11 P, EU:C:2013:592) ir *Centrotherm Systemtechnik / VRDT* (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33 ir 34 punktai), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32 ir 33 punktai) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33 ir 34 punktai).

19 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvada bylose *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C-121/12 P, EU:C:2013:312, ir C-122/12 P, EU:C:2013:313, 71–74 punktai).

52. Atmesdamas tokį požiūrį, Teisingumo Teismas vis dėlto atsižvelgė į ypatingą nagrinėjamų įrodymų kategorijos pobūdį, t. y. į tai, kad Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje buvo išvardyti dokumentai.

53. Teisingumo Teismas patikslino, kad, kalbant apie nagrinėjamą įrodymų kategoriją, iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies kylančia diskrecija turi būti naudojamasi ribotai, t. y. pavėluotai pateikti įrodymai gali būti priimti tik jeigu pavėluotas jų pateikimas yra pateisinamas atitinkamomis aplinkybėmis, o tai turi įrodyti suinteresuotasis asmuo [20]. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nutolo nuo požiūrio, kad, priimant įrodymus pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, nereikalaujama pateisinti vėlavimo [21].

2. Apeliacinių tarybų diskrecijos apimtis, kai pateikiamas visiškai naujas įrodymas

54. Iš nusistovėjusios teismo praktikos, susijusios su prekių ženklo naudojimo įrodymais, darytina išvada, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį Apeliacinei tarybai neleidžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktą visiškai naują įrodymą, jeigu per nustatytą terminą nebuvo pateikta jokių reikšmingų įrodymų.

55. Kaip ir VRDT šiame apeliaciniame skunde, manau, nagrinėjamą nuostatą reikia aiškinti vienodai, kiek tai susiję su prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymais.

56. Man atrodo, šį požiūrį pagrindžia reikšmingų nuostatų struktūra.

57. Iš tiesų Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje yra įtvirtinta taisyklė, kurios veikimo pobūdis šio reglamento sistemoje yra horizontalus, nes ji taikoma neatsižvelgiant į atitinkamos procedūros pobūdį.

58. Nesuprantu, kodėl minėtą taisyklę reikėtų taikyti skirtingai, atsižvelgiant į įrodymų pobūdį.

59. Mano supratimu, šiuo atveju tarp Reglamento Nr.º2868/95 22 taisyklėje numatytų prekių ženklo naudojimo įrodymų ir to paties reglamento 19 taisyklės 2 dalyje numatytų prekių ženklo buvimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymų nėra didelio skirtumo.

60. Be to, šios dvi įrodymų kategorijos tam tikru požiūriu sutampa, kiek tai susiję su plačiai žinomo prekių ženklo arba gerą vardą turinčio prekių ženklo įrodymais, nurodytais minėtos 19 taisyklės 2 dalies b ir c punktuose. Prekių ženklo gerą vardą patvirtinantys įrodymai gali būti tokie patys kaip ir prekių ženklo naudojimui patvirtinti skirti įrodymai, ir tai visiškai pateisina abiejų atvejų vienodą vertinimą.

61. Man taip pat atrodo, kad Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies vienodą aiškinimą, neatsižvelgiant į įrodymų kategoriją, visiškai patvirtina šios nuostatos tikslas.

62. Iš tiesų nagrinėjama nuostata siekiama dvejopo tikslo. Pirma, ja šalys skatinamos laikytis terminų, nes jeigu jos pateiktų įrodymus pavėluotai, jie galėtų būti atmesti. Antra, šioje nuostatoje įtvirtinta VRDT teisė teisinio saugumo ir gero administravimo sumetimais atsižvelgti į reikšmingus įrodymus, nors jie ir pateikti praleidus terminą [22].

20 — Visų pirma žr. Sprendimą *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 40 ir 41 punktai).

21 — Visų pirma žr. Sprendimą *Centrotherm Systemtechnik / VRDT* (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 117 punktas).

22 — Žr. Sprendimą *VRDT / Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 47 ir 48 punktai).

63. Įgyvendindama nagrinėjamą diskreciją, VRDT taip pat privalo paisyti dvejopos procesinių terminų funkcijos, nes jais, pirma, siekiama užtikrinti tinkamą procedūrų eigą ir, antra, leidžiama užtikrinti, kad *inter partes* procedūrose būtų paisoma teisės į gynybą.

64. Mano nuomone, visi šie argumentai vienodai tinka ir prekių ženklo naudojimo įrodymams, ir jo egzistavimo, galiojimo bei apsaugos apimties įrodymams.

65. Iš tiesų dėl pačios galimybės priimti naują ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymą nagrinėjant ieškinį tokiu atveju, kai per šiuo tikslu iš pradžių nustatytą terminą nebuvo pateikta jokio reikšmingo įrodymo, praktiškai išnyktų paskata šaliai laikytis šio termino.

66. Be to, jeigu tokiomis aplinkybėmis pavėluotai pateiktas įrodymas būtų priimtas, smarkiai nukentėtų šalių pusiausvyra, nes taip protestą padavusiai šaliai būtų suteikta galimybė visas diskusijas, susijusias su jos ankstesnės teisės egzistavimu, galiojimu ir apsaugos apimtimi, perkelti į ieškinio nagrinėjimo stadiją.

67. Taigi, išskyrus atvejus, kai būtų pakenkta procesinių terminų sistemai, kuria, be kita ko, siekiama įtvirtinti šalių pusiausvyrą, manau, nagrinėjant ieškinį negali būti priimtas visiškai naujas įrodymas.

68. Galiausiai reikia patikrinti, ar toks sprendimas atitinka principus, kuriais grindžiami sprendimai *Rintisch / VRDT*[23].

69. Tuose sprendimuose Teisingumo Teismas nutarė, kad, kalbant apie ankstesnio prekių ženklo galiojimo įrodymus, Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį turi diskreciją nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į praleidus terminą pateiktus „naujus arba papildomus“ faktus ir įrodymus[24].

70. Iš karto norėčiau pažymėti, kad sprendimuose *Rintisch / VRDT*[25] proceso kalba, t. y. anglų kalba, kaip ir daugeliu kitų kalbų, išskyrus, jeigu neklystu, ispanų, prancūzų, rumunų ir suomių kalbas, nurodyti ne „nauji arba papildomi“ faktai ir įrodymai, o „papildomi arba pridėtiniai“ faktai ir įrodymai[26].

71. Atrodo, dėl tokio sprendimų *Rintisch / VRDT*[27] atitinkamų punktų kalbinių versijų skirtumo, kurį lemia tas pats Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos kalbinių versijų skirtumas, kyla abejonė, ar šia nuostata apeliacinėms taryboms neleidžiama priimti pavėluotai pateikto įrodymo, įskaitant atvejus, kai tai yra visiškai naujas įrodymas.

72. Vis dėlto taip nėra.

73. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienoje iš Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas. Esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą[28].

23 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

24 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33 punktas), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32 punktas) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33 punktas).

25 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Taigi, pavyzdžiui, versijose vokiečių kalba („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel“), anglų kalba („additional or supplementary facts and evidence“), italų kalba („fatti e prove ulteriori o complementari“), lietuvių kalba („papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai“) arba lenkų kalba („dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody“).

27 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Sprendimai *Cricket St Thomas* (C-372/88, EU:C:1990:140, 18 ir 19 punktai) ir *Brey* (C-140/12, EU:C:2013:565, 74 punktas).

74. Šiuo atveju Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje, taikytinoje protesto procedūroms, daroma nuoroda tik į Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį. Taigi, kalbant apie įgyvendinimo reglamento nuostatą, minėta 50 taisyklė nėra nagrinėjamos diskrecijos šaltinis ir juo labiau negali padidinti įgaliojimų, kuriais apeliacinės tarybos naudojasi pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, apimties.

75. Vis dėlto, kaip jau pažymėjau, pastaroji nuostata, atsižvelgiant į jos tikslą ir kontekstą, turi būti aiškinama vienodai, nepaisant nagrinėjamų įrodymų pobūdžio.

76. Taigi klausimas dėl Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečios pastraipos skirtumų įvairiomis kalbomis, taip pat susijusių su atitinkamais sprendimų *Rintisch / VRDT*[29] punktais, turi būti išspręstas taip, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies kylanti apeliacinių tarybų diskrecija būtų susijusi tik su atsižvelgimu į papildomus įrodymus ir nebūtų taikoma tuo atveju, kai per nustatytą terminą nebuvo pateikta jokio reikšmingas įrodymo.

3. Šio aiškinimo taikymas apeliacinio skundo antrojo pagrindo analizei

77. Antruoju pagrindu VRDT tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 45 ir 46 punktuose nurodė, jog Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį turi diskreciją taip pat ir dėl naujų įrodymų.

78. Atsižvelgiant į mano pirmiau pateiktas pastabas, matyti, kad ši VRDT pozicija yra pagrįsta.

79. Todėl skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes Bendrasis Teismas jo 45 ir 46 punktuose konstatavo, kad nagrinėjama diskrecija yra įgyvendinama neatsižvelgiant į tai, ar įrodymai yra papildomi, ar ne, ir taikoma naujiems įrodymams.

80. Vis dėlto primenu, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką net jei Bendrojo teismo sprendimo motyvais ir pažeidžiama Sąjungos teisė, tačiau jo rezoliucinė dalis pasirodo esanti pagrįsta kitais teisiniais motyvais, sprendimas negali būti panaikintas dėl tokio pažeidimo[30].

81. Šiuo klausimu pažymiu, kad, pripažindamas pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pirmąjį pagrindą pagrįstu, Bendrasis Teismas ne tik nurodė nagrinėjamą motyvą, bet ir rėmėsi aplinkybe, kad Apeliacinė taryba atmetė nagrinėjamą įrodymą, nepatikrinusi, ar jį buvo galima laikyti „papildomu“ (skundžiamo sprendimo 43 punktas).

82. Vis dėlto, vadovaujantis mano išdėstytu požiūriu, taikant Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, Apeliacinei tarybai šioje byloje reikėjo patikrinti, ar pavėluotai pateiktas įrodymas galėjo būti laikomas papildomu.

83. Neišnagrinėjusi pavėluotai pateikto minėto įrodymo papildomo pobūdžio, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį.

84. Taigi atitinkamą Bendrojo Teismo išvadą gali patvirtinti šis grynai teisinis motyvas, kuriuo galima pakeisti skundžiamo sprendimo 43 punkte esantį motyvą.

29 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

30 — Sprendimai *Lestelle / Komisija* (C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28 punktas) ir *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija* (C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187 punktas).

4. Šio aiškinimo taikymas apeliacinio skundo pirmojo pagrindo analizei

85. Remdamasi pirmuoju pagrindu VRDT teigia, kad nagrinėjamo pavėluotai pateikto įrodymo negalima laikyti papildomu ir kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktuose rėmėsi klaidingais kriterijais ir konstatavo priešingai.

86. Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad X. Grau Ferrer, protestą VRDT padavusi šalis, per šiuo tikslu nustatytą terminą pateikė savo ispaniško prekių ženklo registracijos liudijimą, kuris buvo neišsamus, nes jame nebuvo prekių ženklo grafinio vaizdo ir buvo nurodytos tik jo spalvos. Nagrinėjamas juodos ir baltos spalvų vaizdas buvo pateiktas Protestų skyriui paduoto protesto motyvuojamojoje dalyje. Oficialus išsamus registracijos liudijimas su šiuo vaizdu Apeliacinei tarybai buvo pateiktas pavėluotai.

87. Skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas laikėsi nuomonės, kad pirmą kartą Apeliacinei tarybai pateiktas oficialus grafinis vaizdas nebuvo „visiškai naujas“, nes nespalvotas vaizdas buvo pateiktas protestų skyriui pateiktuose dokumentuose, o neišsamiame liudijime buvo paminėtos spalvos.

88. VRDT tvirtina, kad paduodant protestą grafinis ankstesnio prekių ženklo vaizdas yra esminis dalykas, nes tik jis leidžia identifikuoti tikslų objektą ir ankstesnio vaizdinio prekių ženklo suteikiamos apsaugos apimtį, – nesant tokio vaizdo negalima tinkamai nustatyti šio prekių ženklo apsaugos apimties.

89. Šiuo klausimu manau, jog VRDT pagrįstai nurodo, kad žymuo turi būti identifikuotas oficialiai, t. y. išduodant Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje aiškiai nurodytą dokumentą, šiuo atveju – registracijos liudijimą.

90. Todėl vien grafinio vaizdo pateikimo VRDT pateiktuose dokumentuose negalima laikyti reikšmingu įrodymu, nes šiuo atveju reikalaujamos įrodinėjimo priemonės yra aiškiai apibūdintos Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalyje.

91. Vis dėlto manęs neįtikina VRDT teiginys, kad pavėluotai pateiktas oficialus grafinis vaizdas, skirtas neišsamiam liudijimui papildyti, tikrai negalėjo būti laikomas papildomu įrodymu.

92. Tikrai gali būti sunku atskirti pirminį ir papildomą įrodymą, jeigu tai yra Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalyje nurodyti įrodymai.

93. Vis dėlto, mano nuomone, tam, kad Apeliacinė taryba galėtų pasinaudoti iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies kylančia diskrecija, pakanka, kad atitinkama šalis per nustatytą terminą būtų pateikusi tam tikrus įrodymus, tinkamus tam, kad būtų įrodytas ankstesnės teisės egzistavimas, galiojimas ir apsaugos apimtis pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalį, nors šių įrodymų ir nepakaktų visoms šioms aplinkybėms įrodyti.

94. Atrodo, toks požiūris yra suderinamas su Teisingumo Teismo pozicija, kurios jis laikėsi bylose, kuriose buvo priimti sprendimai *Rintisch / VRDT*[31], kai protestą padavęs asmuo pateikė ankstesnio prekių ženklo registracijos liudijimą, tačiau įrodymus, kad prekių ženklas vėl naudojamas, pridėjo tik nagrinėjant ieškinį, tad prekių ženklo galiojimo įrodymai buvo pateikti pavėluotai.

31 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

95. Šis atvejis taip pat apima situaciją, kylančią iš Bendrojo Teismo praktikos, kai protestą padavęs asmuo pateikia registracijos liudijimą, tačiau per nustatytą terminą papildomai prie šio liudijimo nepateikia nuosavybės perdavimo įrodymų, tad įrodymai dėl ankstesnės teisės turėtojo pateikiami pavėluotai [32].

96. Iš tiesų pati VRDT pripažįsta, kad neišsamūs įrodymai, kiek jie susiję tik su vienu iš Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalyje nurodytų elementų, t. y. prekių ženklo galiojimu, apsaugos apimtimi ar protestą padavusio asmens teise paduoti protestą, gali būti laikomi reikšmingais. Iš tiesų VRDT savo apeliaciniame skunde pažymi, kad pagal sprendimų *Rintisch / VRDT* [33] faktines aplinkybes per nustatytą terminą pateikti registracijos liudijimai buvo svarbūs bent siekiant identifikuoti ankstesnį prekių ženklą ir įrodyti jo apsaugos apimtį, nors šio ženklo galiojimas nebuvo įrodytas.

97. Mano nuomone, ši analizė, susijusi su nepakankamais, bet reikšmingais įrodymais, taip pat tinka tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kai protestą padavęs asmuo pateikė neišsamų registracijos liudijimą, kuriame nepateiktas grafinis prekių ženklo vaizdas, todėl reikšmingi įrodymai yra susiję tik su ankstesnio prekių ženklo egzistavimu, jo žodiniu elementu, savininku, o apsaugos objektas ir apimtis tiksliai ir tinkamai neįrodyta.

98. Šie motyvai, kuriais galima pakeisti VRDT kritikuojamus klaidingus skundžiamo sprendimo motyvus, leidžia konstatuoti, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 40 punkte pagrįstai teigė, kad Apeliacinė taryba negalėjo atmesti nagrinėjamo įrodymo nepatikrinusi, ar jį galima buvo laikyti papildomu ir ar prireikus pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį jį galima buvo priimti pavėluotai.

5. Tarpinė išvada

99. Iš visų pateiktų argumentų darytina išvada, kad, nors skundžiamo sprendimo 43–46 punktuose pateikti klaidingi motyvai, Bendrojo Teismo šio sprendimo 40 punkte padarytai išvadai, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą taikydama Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, reikia pritarti.

100. Todėl siūlau atmesti apeliacinio skundo pirmąjį ir antrąjį pagrindus.

C – *Dėl Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto pažeidimo (apeliacinio skundo trečiasis pagrindas)*

101. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktą Bendrijos prekių ženklo naudojimas taip pat yra jo naudojimas kitokia forma, nei jis yra įregistruotas, jeigu šie skirtingi elementai nepakeičia ženklo skiriamojo pobūdžio.

102. Kadangi šioje nuostatoje nereikalaujama, kad naudojamo ir įregistruoto prekių ženklo forma visiškai sutaptų, pagal ją, prekių ženklo savininkui naudojant žymenį prekybinėje veikloje, leidžiama naudoti kelis jo variantus, kurie nekeičia prekių ženklo skiriamojo pobūdžio ir dėl kurių prekių ženklas gali geriau atitikti kintančios rinkos realijas [34].

32 — Žr. Sprendimą *You-View.tv / VRDT – YouView TV (YouView+)* (T-480/13, EU:T:2014:591).

33 — Sprendimai *Rintisch / VRDT* (C-122/12 P, EU:C:2013:628), *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) ir *Rintisch / VRDT* (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

34 — Žr. Sprendimą *Specsavers International Healthcare ir kt.* (C-252/12, EU:C:2013:497, 29 punktas). Pagal analogiją žr. Sprendimą *Rintisch* (C-553/11, EU:C:2012:671, 21 ir 22 punktai).

103. Taikydamas minėtą nuostatą, Bendrasis Teismas, analizuodamas pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio antrąjį pagrindą, skundžiamo sprendimo 82–86 punktuose nutarė, kad žymenys, kuriuos X. Grau Ferrer naudojo, kad įrodytų, jog ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, nepakeitė jo skiriamojo požymio, o nagrinėjami skirtumai buvo „nereikšmingi pakeitimai“ arba turėjo „labai mažą skiriamąjį požymį“ ir naudoti žymenys, „vertinant bendrai, buvo lygiaverčiai“ įregistruotam prekių ženklui.

104. VRDT teigia, kad Bendrasis Teismas, taikydamas minėtą nuostatą, skundžiamo sprendimo 83–85 punktuose padarė teisės klaidą dėl to, kad laikė kai kuriuos lyginamų žymenų elementus nereikšmingais prieš tai nepatikrinęs, ar dėl atskirų elementų pakeitimo įregistruotas ženklas bendrai pasikeitė, taigi bendrai neįvertinęs naudotų žymenų.

105. Pažymiu, kad skundžiamo sprendimo 83–85 punkte padarytos išvados, kuriomis Bendrasis Teismas lygino bendrą įspūdį, kurį sudarė kiekvienas iš naudotų žymenų ir įregistruotas prekių ženklas, atsižvelgdamas į skiriamuosius elementus, yra faktinio pobūdžio vertinimai.

106. Taigi VRDT argumentai yra nepriimtini, kiek jais siekiama, kad Teisingumo Teismas savo faktinių aplinkybių vertinimu pakeistų Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, be kita ko, neteigiant, kad buvo iškreipti faktai ir įrodymai [35].

107. Būtų kitaip, jeigu galėtume manyti, kad Bendrasis Teismas, priminęs reikalavimą vertinti žymenis remiantis bendru įspūdžiu, iš tikrųjų nebūtų atlikęs bendro vertinimo [36].

108. Šį atvejį reikia aiškinti siaurai, siekiant išlaikyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos, pagal kurią Bendrojo Teismo neleidžiama bausti jo atlikto suverenaus faktinių aplinkybių vertinimo srityje, veiksmingumą.

109. Pripažįstu, kad, žiūrint į skundžiamo sprendimo 66 punkte perteiktus žymenis, kurie įterpti toliau, galima kelti klausimą dėl skundžiamo sprendimo 86 punkte padarytos Bendrojo Teismo išvados, kad naudojami žymenys, „vertinant bendrai, yra lygiaverčiai“ įregistruotam prekių ženklui, teisingumo:

Naudojami žymenys	Įregistruotas prekių ženklas
	

110. Vis dėlto, mano nuomone, VRDT argumentai neleidžia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas, nepaisydamas aiškių skundžiamo sprendimo formuluočių, iš tikrųjų neatliko bendros žymenų analizės, paremtos bendru jų sudaromu įspūdžiu, ir tai galėjo būti teisės klaida.

35 — Visų pirma žr. sprendimus *Rossi / VRDT* (C-214/05 P, EU:C:2006:494, 26 punktas) ir *Alcon / VRDT* (C-412/05 P, EU:C:2007:252, 71 punktas).

36 — Sprendimas *VRDT / Shaker* (C-334/05 P, EU:C:2007:333, 37–43 punktai).

111. Bendrojo Teismo atliktas vertinimas, susijęs su tuo, ar įregistruoto prekių ženklo pakeitimai pakeičia ir jo skiriamąjį požymį, negali būti laikomas teisės aiškinimu, taigi jo negalima kvestionuoti nagrinėjant apeliacinį skundą, nes kitaip būtų kėsinamasi į Bendrojo Teismo kompetenciją nustatyti faktines aplinkybes.

112. Todėl siūlau atmesti trečiąjį pagrindą kaip nepriimtiną ir atmesti visą apeliacinį skundą.

113. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, o kitos proceso Bendrajame Teisme šalys nepateikė reikalavimų, pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 1 dalį ir 138 straipsnio 1 dalį siūlau nurodyti VRDT padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

VII – **Išvada**

114. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta pirmiau, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinį skundą ir nurodyti Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) padengti savo bylinėjimosi išlaidas.